

[Chr. Christensen.]

de samme krav om alsidighed og ansvarlighed og kvalitet, som vi i dag stiller til Danmarks radio.

Men må jeg så sige: vil man den vej over, så bør man rent geografisk tage skyldigt hensyn til, at der ligger én institution i København. Den anden må ligge på den anden side Bæltet.

Jeg vil også gerne udtrykke en betænkelighed over for det kommercielle, der kan komme frem i det, men vi har med tilfredshed set den åbenhed, forslagsstillerne lægger for dagen.

Må jeg så til sidst sige, at i disse sparetider kan vi jo ikke lade være med også at komme med et lille spørgsmål: har vi råd på nuværende tidspunkt? Men det må vi undersøge.

Det af hr. K. Helveg Petersen fremsatte forslag har nogle begrundelser, som vi ikke kan komme uden om at gå ind i overvejelser af. De er fremsat med en sagkundskab, der gør, at vi synes, det er rimeligt at gå ind i overvejelserne.

Til sidst vil jeg gerne sige, at loven, som træder i kraft 1. april 1974, indeholder en paragraf om nogle folkevalgte råd, som på det tidspunkt i virkeligheden ikke er sammensat. Det giver en meget uheldig start på en måske god foretælse. Var det ikke bedre, at vi så tog konsekvensen og sagde: godt, når det ligger sådan, så tager vi den i udvalg til overvejelse? Det vil vi i alt fald gerne være med til.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne vil — og jeg vil gerne sige naturligvis — gå imod, at private institutioner og selskaber får magten over radio- og fjernsynsstationer, og gå imod, at der indføres reklamer i disse foretagender.

Der er talt en del om erfaringerne fra Radio Mercur, men man behøver ikke at gå så langt tilbage for at få en forestilling om, hvad der ville ske bl. a. ved indførelsen af reklamer; rent umiddelbart kan man ikke lade være med at tænke på de lidelser og den foragt og nedvurdering af menneskefornuft, som sagesløse mennesker bliver udsat for, hvis de gerne vil i biografen og se en film.

Men dertil kommer, at denne sag først og fremmest har en politisk og økonomisk bag-

grund; det genspejles for øvrigt også derigennem, at forslaget med størst iver støttes af de partier, der befinder sig på yderste højre fløj i dansk politik. Det kan da lyde meget besnærende, når forslagsstillerne taler om at ophæve statens monopol, men sagens kerne er jo, at om forslaget gennemføres, vil der ved siden af dette opstå et andet og adskilligt farligere monopol, nemlig de store koncerner med deres kæmpemæssige reklamebudgetter.

Der er bl. a. i bemærkningerne stillet forslag om, at eventuelle koncessioner gives til pressen. Men er det ikke sådan, at netop erfaringerne fra pressen virker yderligere advarende mod at åbne for koncernerne og deres reklamer? Det er næppe helt forkert, når man gang på gang fortæller os med hensyn til de store blade, at den virkeligt dirigerende mere er annoncechefen, end det er redaktøren og lederskribenten. Jeg tør ikke sige, om det er sandt, når man undertiden hører, at sidste gang Politiken tog en selvstændig radikal stilling, var i 1920, da bladet bragte sig i konflikt med de store koncerner i anledning af dets stilling til Flensborg, og at man derfor annoncemæssigt satte bladet kniven på struben. Men jeg ved med hensyn til vores egen presse, Land og Folk, hvad det i virkeligheden koster for et blad, der ikke bøjer sig for reklamen, og netop den samme situation vil jo disse private selskaber, institutioner, eller hvad man end kalder dem, komme ud for.

Vi er altså imod reklame i radio og fjernsyn, fordi vi er imod, at disse meget vigtige massemedier mere end i øjeblikket bliver udtryk for storkapitalens interesser. Man taler om de nuværende radio- og fjernsynsstationer som et statsmonopol. Ja vel, men det er jo i hvert fald sådan, at vi har mulighed for at gennemføre en demokratisk indflydelse på dem og på deres drift. Ét er, at man måske i øjeblikket ikke vil gøre det, men man kan gøre det, og det vil være vores opgave i så henseende.

Med hensyn til hr. K. Helveg Petersens forslag har vi samme opfattelse, som er kommet til udtryk i flere andre indlæg, at vi forstår de betænkeligheder, han har, vi har sympati for dem, men vi har alt for lidt at have den i netop af grunde, som andre har nævnt, og som jeg derfor ikke vil gentage her.